

ДОХОДНО ПТИЦЕВЪДСТВО

Органъ на Българския Птицевъденъ Съюзъ — София
Vereinsblatt des Bundes Bulgarischer Geflügelzüchter
E. V. — Sofia.

Годишенъ абонаментъ 50 лева предплатени.

За д-ва, кооперации, учреждения, читалища, ученици, трудоваци,
войници и членове на птицевъднитѣ дружества и клубове 40 лева.

Обявления и реклами се приематъ по споразумение.
Всичко, което се отнася до списанието, да се изпраща до
редакцията — Плѣвенъ.

Редакторъ М. Ц. Цоневъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

- 1) Предъ конгреса — С. М. Лукановъ; 2) Птицевъдството въ Дания; 3) Ранни пилета — Д-ръ С. Игнатовъ; 4) Хранене на малкитѣ пилета — Хр. Иринчевъ; 5) Умиране на пиленцето въ яйцето — С. Игнатовъ; 6) Топловодни инкубатори — И. Шерцелъ; 7) М. Ц. Цоневъ — Презъ мартъ въ птицевъдния дворъ; 8) С. М. Лукановъ — Индийска беглива патица; 9) М. Цоневъ — Гжскитѣ; 10) Ив. Добревъ — Да премахнемъ лошитѣ носачки на време; 11) Съюзенъ и кооперативенъ животъ; 12) Какъ да образуваме птицевъдно Д-во — Хр. Шоповъ.

С. М. Лукановъ

Предъ конгреса.

За 7 и 8 априлъ т. г. е свиканъ въ София първия редовенъ конгресъ на Съюза на българскитѣ птицевъди.

Образуванъ при извънредно неблагоприятни условия, тъй като неговото учредяване съвпадна съ дни тежки и нещастни, дни на грозни изпитания за страната ни, вследствие на сполетѣлия ни землетръсъ въ Южна България, той въ своя кратъкъ животъ, можа да отбележи значителни успѣхи за доброто на родното ни птицевъдство.

Независимо отъ това, че Съюза почти изживя неизбежния за подобни начинания организационенъ периодъ, той можа не само да влѣзе въ връзка съ всички почти птицевъдни организации въ насъ, но извика и не малко такива на животъ.

Съ съдействието на Плѣвенския клубъ на птицевъдитѣ и птицевъднитѣ дружества въ Горна Орѣховица и София,

съюза устрои три птицевъдни конференции въ Левски, Гор. Орѣховица и София, въ които се подложиха на обсъждане множество злободневни въпроси, засѣгащи нашето птицевъдство.

Както въ самия учредителенъ конгресъ, така и въ горнитѣ конференции се подчерта, че на птицевъдството у насъ трѣбва да се отдаде по-сериозно внимание, че на него трѣбва да се престане да се гледа съ пренебрежение и нехайство, защото птицевъдството е и ще остане единъ важенъ отрасълъ отъ нашето народно стопанство. Факта, че чрезъ износа на нашето птицевъдство се реализиратъ за търговския ни балансъ стойности, които заематъ трето мѣсто следъ тютюня и зърнениѣ храни, иде да подчертае по най-убедителенъ начинъ голѣмото значение на птицевъдството за страната ни.

Не веднажъ, обаче, е изтъквано, а това се признава и отъ всички сведуши по въпроса лица, че това, което се получава отъ нашето птицевъдство, е сравнително малко и че при малко по-вече грижи и усилия, при малко по-вече жертви и внимание отъ страна на отговорнитѣ фактори, нашето птицевъдство може да се издигне на голѣма висота:

Ако една Дания, която по пространство и население е по-вече отъ два пѣти по-малка отъ насъ, може да развие птицевъдството си до такава степенъ, че да изнася годишно 5780 вагона яйца, срещу 1630 вагона, изнасяни отъ насъ, да увеличи броя на домашнитѣ си птици до степенъ, че на всѣки жителъ да се падатъ по 5.37 глави, срещу 1.19 глави у насъ, ако Холандия и Белгия, които до преди европейскитѣ войни внасяха яйца за свое употребление, а сега изнасятъ такива съ хиляди вагони, има ли причини, които да не позволяватъ нашето птицевъдство да се издигне на много по-голѣма висота, отколкото сегашната. Не само, че никой познавачъ на положението не би могълъ да посочи подобни причини, а напротивъ, всѣки съ положителностъ ще потвърди, че въ насъ има едни отъ най-благоприятнитѣ условия за засилване на птицевъдството и за неговото многократно увеличение. За постигане, обаче, на резултати въ това отношение, необходими сж задружни усилия за изваждането му отъ неговата първобитностъ, необходимо е да се предприематъ редица мѣрки, чрезъ прилагането на които да се оглади пѣтя на неговото развитие, отъ една страна, и да се поощри последното, отъ друга.

Ако по една или друга причина отговорнитѣ фактори въ насъ не направиха много за засилване и изобщо подобренieto на птицевъдството, до голѣма степенъ за това сж виновни и самитѣ птицевъди. Съ задружни сили последнитѣ трѣбва да посочатъ мѣрkitѣ и срѣдствата, необходими за защита на тѣхнитѣ интереси, да ни отстояватъ и съ непоколе-

бима енергия и настойчивост да ги наложатъ на всички обществени фактори.

За да може да се подчертае силата на Съюза на българскиятъ птицевъди, необходимо е първия неговъ конгресъ да бжде масово посетенъ. Всички птицевъдни организации, които до сега не сж станали негови членове, нека станатъ такива и въ днитъ на конгреса изпратятъ своитъ делегати.

Нека се надѣваме, че въ първия редовенъ конгресъ на Съюза на българскиятъ птицевъди ще се изработи плана за бждащата негова дейностъ и ще се окаже на необходимитъ мѣроприятия, които трѣбва да се взематъ за засилване на нашето птицевъдство, че въ него ще бждатъ разгледани и се взематъ съответнитъ решения по множеството въпроси, засѣгащи развитието на сжщото. Нека въ него се манифестира желанието за сътрудничество и взаимна подкрепа въ съюзнитъ срѣди, нѣща отъ които зависи не само мощността на всѣка организация, но сж и гаранция за една ползотворна и резултатна работа.

Хр. Ц. Цоневъ

Птицевъдството въ Дания.

Ето една страна, която ни се сочи за образецъ отъ тридесетъ и повече години насамъ, но за съжаление почти нищо не сме възприели отъ нейното образцово птицевъдство. Ще се позволя да изложа на кратко какъ се е развивало тамъ птицевъдството до днешнитъ си грамадни размѣри, споредъ най-новитъ информационни бюлетини на Данското външно министерство. Въ 1880 година, когато данското земледѣлие вследствие чуждата конкуренция и спадане ценитъ на земледѣлскитъ произведения, изпадна въ тежка криза, земледѣлцитъ трѣбваше да потърсятъ срѣдства за увеличжение доходитъ си и погледитъ имъ бѣха обърнати къмъ птицевъдството, намираща се по това време въ примитивно състояние, както е сега у насъ. Интересътъ къмъ птицевъдството отначало се проявилъ въ градоветъ и манастиритъ, и то поскоро като спортъ, откъдето бърже се разпространява изъ селата, кждето за много земледѣлски стопанства станало единъ отъ главнитъ фактори на националния доходъ и дава препитание на хиляди земледѣлски семейства.

Раситъ, които сж издигнали и засилили птицевъдството въ качествено и количественно отношение въ Дания, това сж **италиянката и минорката**, които много лесно сж се приспособили къмъ тамошния климатъ и сж подобрили мѣстната раса чрезъ кръстосване. Въ послѣствие обаче, горнитъ две

раси се замѣстватъ отъ международно познатитѣ и полезни раси като: Бѣла Легхорнъ, Виандотъ, Плимутрокъ и Ротисландъ, донесени отъ Америка.

Следната статистика ни дава ясна представа за развитието на птицевъдството въ Дания.

	Население	Повърх.	Кокошки	Износъ на яйца въ вагони*)
1889 год.	2.160.000	33.017 кв. кл.	4.592.000	707
1916 „	2.921.000	„	12.287.759	3.360
1923 „	„	„	20.000.000	

Въ Дания на единъ пѣтелъ се падатъ средно 6 кокошки, а въ България съ три пѣти по-голѣма повърхностъ само $1\frac{1}{4}$ кокошки.

За да се развие тъй бърже и въ такива размѣри птицевъдството въ Дания, главната причина е била благоприятния пласиментъ на данскитѣ яйца въ чужбина, главно лондонския пазаръ.

Първоначално износътъ на яйца е билъ много скромнъ и много примитивенъ и съвсемъ неотговарящъ и непригоденъ за консумативнитѣ пазари. И поради оплакванията на чужденцитѣ отъ лошокачествената изработка на яйцата, трѣбваше да се взематъ бързи мѣрки за подобрене и заселване на този износенъ артикулъ — **яйцата**. Съ тази тежка и трудна задача се заели кооперативнитѣ млѣкарски и птицевъдни Д-ва.

Прѣвъ единъ учителъ отъ Ютландия започналъ усилена кампания за организиране на производителитѣ въ кооперативни дружества за износъ на яйца и въ 1895 год. се основа данската кооперация за износъ на яйца. Сжщото сдружение на кооперациитѣ организирано отлична система за събиране и маркиране на яйцата. Съ помощта на единъ номеръ върху яйцата, означаващъ номера на околията и члена на дружеството, може да се знае винаги името на производителя. Когато последния е доставилъ лоши яйца, той получава извѣстие за това, а въ случай на повторение, той бива глобяванъ за нарушение на устава. Членоветѣ сж задължени да донасятъ само първокачествени, чисти и прѣсни яйца. Дружественитѣ събирачи редовно посещаватъ производителитѣ и имъ плащатъ яйцата по тегло.

Производителътъ членъ е длъженъ да дава непременно всичкитѣ си яйца, съ изключение на тия предназначени за мжтене или за нуждитѣ на семейството му. Вънъ отъ това членоветѣ на кооперацията се задължаватъ да полагатъ най-голѣми усилия и грижи при събирането и съхраняването на яйцата. Така събранитѣ яйца се опаковатъ най-грижливо, маркиратъ съ името на дружеството и експортиратъ веднага, защото целта на дружеството е да се изнесатъ по възмож-

*) Единъ вагонъ съдържа 100 каси по 1440 яйца всѣка една.

ностъ въ най-прѣсно състояние, най-доброкачественитѣ яйца. По този начинъ на манипулиране, крайния резултатъ, чистата печалба се разпредѣля ежегодно между членоветѣ пропорционално на доставеното количество отъ всѣки членъ.

И ако птицевъдството въ Дания е взело такива грамадни размери, това се държи особено на високитѣ цени на яйцата, на голѣмитѣ усилия, грижи и внимание къмъ тая стопанска отрасль.

Една отъ мѣрkitѣ, която спомогна за засилване на птицевъдството на чисто стопанска основа, а не като спортъ, е била многобройнитѣ конкурси между птицевъднитѣ стопанства, организирани отъ **„Кооперетивното Д-во за износъ на яйца“**. Това кооперативно Д-во е проявило една много ценна дейностъ, която въ 1914 год. е била продължена отъ така наречената **„Комисия за отглеждане на птици“**. Птицевъдната комисия е натоварена съ управление и разпредѣление на кредититѣ, които държавата отпуска за поощрение на птицевъдството. Тя е давала сжщо награда и на ония птицевъдци, които поддържатъ добре уредени птицевъдни стопанства; вънъ отъ това, комисията раздава на нищожна цена яйца за мжтене отъ изпитани и стопанско полезни раси. Специално жури упражнява контролъ върху ония птицевъдни стопанства, които участватъ въ годишнитѣ конкурси, за да може да раздадатъ правилно наградитѣ споредъ размѣра на снесенитѣ яйца. Особени грижи се полагатъ за контролиране носидбата чрезъ контролнитѣ гнѣзда и поставяне на контролни прѣстени по краката на птицитѣ. Освенъ многобройнитѣ птицевъдни Д-ва, въ Дания сжществува едно голѣмо птицевъдно Д-во за цѣлата страна съ клонове въ всѣка околия, което Д-во устройва курсове по птицевъдството, конкурси за носливостъ и птицевъдни изложби. Това д-во е устроило въ цѣлата страна множество контролни станции, публикува специаленъ бюлетинъ, има свои експерти съветници, които сж на разположение на членоветѣ по всички птицевъдни въпроси.

Вънъ отъ това, множество статии, брошури, книги и списания будятъ постоянно интереса на датчанитѣ къмъ птицевъдството.

Въ 1902 год. **Кралския ветеринаренъ и агрономически институтъ** е открилъ при опитната си лаборатория една **секция по птицевъдството** и уредилъ едно опитно птицевъдно гнѣздо, а отъ ноемврий 1903 година е основалъ **специална птича клиника**.

Ако се спирамъ на тия подробности, отъ които, може би, читателтъ ще се отекчи, това го правя, за да се види съ какви колосални грижи и внимание е удостоено птицевъдството въ Дания, какъ то е оценено и развито до свършенство. И тия грижи не сж били напраздни, тѣ сж възнаградили стократно деятелитѣ въ тази областъ.

С. Игнатовъ

Ранни пилета.

Едно отъ най-важнитѣ условия, което трѣбва да спазимъ, за да имаме ценни, приходоносни зимни носачки е произвеждането на ранни пилета.

Всѣка стопанка въ село, всѣки птицевъдецъ трѣбва да е готовъ съ настѣпването на пролѣтнитѣ дни да насади мжтачки, или при по-голѣмитѣ стопанства да сложи оплодени яйца въ инкубатора.

Мжтачки!? Най-добрата ранна мжтачка у насъ това е пуйката; ето защо тази птица не трѣбва да липсва въ всѣко земледѣлско, или птицевъдно стопанство. Пуйката много лесно може да се разлежи и усърдието ѝ въ мжтенето отива до тамъ, че често пѣти трѣбва да се отстранява на сила, отъ полога, за да се нахрани.

Разбира се, че трудолюбиви птицевъдци своевременно се погрижватъ за ранно разклопване и на кокошки мжтачки. Фактъ е, че нѣкои птицевъдки изъ нашитѣ села, особено такива между преселниците банатски българки, или славони и пр. иматъ добре разклопани кокошки, което време поискатъ още презъ зимнитѣ м-ци, или ранната пролѣтъ.

Между зимнитѣ яйца има много по-голѣмъ $\%$ неоплодени, ето защо много умѣстно е, въпреки най-строгото избиране на яйцата за мжтене, да се насаждатъ едновременно поне по две мжтачки, та като се прегледатъ яйцата на 7-я день и се махнатъ неоплоденитѣ, да се оставатъ оплоденитѣ подъ едната мжтачка, а на другата да ѝ се сложатъ нови яйца.

Развитието на зародиша, на пиленцето, въ яйцето е възможно, само когато последното е поставено при температура, каквато се развива отъ леженето на мжтачката върху яйцата. Но излжчваната отъ тѣлото на мжтачката топлина, която може да предизвика развиване на зародиша въ яйцето, при топло пролѣтно време може да загрѣе повече яйца, отколкото презъ последнитѣ дни на зимата, ето защо за ранни пилета на мжтачка кокошка не могатъ да се слагатъ повече отъ 10 11 яйца, защото тя не може да ги загрѣе достатъчно. Когато мжтачката напустне полога, за да се разходи и нахрани, налага се на много мѣста яйцата да се покриятъ съ мекъ, чистъ вълненъ платъ, за да не истинатъ.

За раннитѣ пиленца птицевъдеца трѣбва да има топло, свѣтло и широко помѣщение, всѣкога добре провѣтрено съ чистъ въздухъ. Да ги пази отъ студъ и влага.

Въобще, който птицевъдецъ иска зимни носачки, той трѣбва да положи повече трудъ по насаждането, лупенето и гледането на раннитѣ пиленца.

Тѣ трѣбва да се хранятъ съ богата на бѣлтѣчини храна

За тѣхъ птицевъда трѣбва да се погрижи и за ранна зелена храна.

Като говоримъ за ранни пилета, ние не разбираме пилета люпени презъ зимата, а колкото се може рано въ пролѣтта. Отъ такива пилета сж и най-добритѣ носачки.

Люпенето и отглеждането на раннитѣ пилета е практически изпълнимо за нашитѣ птицевъдки въ село и за това, че тѣ сж още въ кжши и преди излизането на полската работа иматъ вече твърде заякнали пиленца, способни да си дирятъ храната изъ двора и градината още въ първитѣ топли пролѣтни дни.

Вѣрно е че за тѣзи пилета могатъ да се получатъ най-добри цени преди Петровденъ, но сжщо така е вѣрно, че тѣ сж и най-раннитѣ зимни носачки. За такива трѣбва да пазимъ всичкитѣ добре развити ярки и най-яровититѣ петлета. Така само ще създадемъ и у насъ добри зимни носачки, което за сега е главната целъ на всѣки здруженъ птицевъдецъ, е идея, която съюза на птицевъдцитѣ въ България иска да направи целъ на всички птицевъдци въ страната.

Хранене на малкитѣ пилета.

Намираме за умѣстно да съобщимъ указанията, които дава по храненето на малкитѣ пилета Отдѣление по Птицевъдство на Корнелийския Университетъ въ Америка. Той препоръчва следнитѣ петъ смѣси:

Смѣсь № 1

Дробенъ овесъ . . 8 части
Хлѣбни трошици . . 8 части
Просено брашно . . 2 части
Костено брашно . . 2 части

Смѣсь № 2

Дробена пшеница . 3 части
„ царевича . 2 части
Груханъ*) овесъ . . 1 часть

Смѣсь № 3

Пшенич. трици . . 6 части
Царевич. брашно . 3 части
Хубаво мес. брашно 3 части
Костено брашно . . 1 часть

Смѣсь № 4

Цѣло зърно жито . 3 части
Дробена царевича . 2 части
Груханъ овесъ . . 1 часть

Смѣсь № 5

Жито 3 части
Дробена царевича . 3 части

Пилетата се хранятъ отъ деня на захранването до петия день съ смѣсь № 1, намокрена съ млѣко. Тази храна се дава петъ пжти на день. Смѣсь № 2 съ прибавка на малко отъ смѣсь № 3 въ сухо състояние—трѣбва да се намира въ всѣ

*) Подъ груханъ овесъ се разбира овесъ безъ сламената си обвивка.

ко време на разположение на пилетата. Така приготвената храна посипватъ съ ситно нарѣзана прѣсна зеленина, ситенъ пѣськъ и счукани дървени вжглища.

Като се почне отъ петия день до двунедѣлна възраст на пилетата даватъ смѣсь № 2, като я разхвърлятъ по два пжти на день въ постилката. Освенъ това смѣсь № 3 смѣсватъ съ бито кисело млѣко и даватъ три пжти на день, а сжщата смѣсь № 3 въ сухо състояние държатъ постоянно на разположение на пилетата въ открити сждове.

Отъ втората до четвъртата недѣлна възраст на пилетата се хранятъ съ сжщата смѣсь, както въ по-рания периодъ, само че намокрената смѣсь се дава не повече отъ два пжти дневно.

Следващия периодъ отъ четири до шесть недѣли, презъ което време пилетата не се лишаватъ отъ движенне изъ двора, ги хранятъ, както и по-рано, само че намаляватъ количеството на тѣстото отъ смѣсь № 3 до единъ пжтъ дневно, а въ замѣна на това даватъ смѣсь № 4, която разхвърлятъ по постилката два пжти на день. Сухата смѣсь № 3 си остава, както и по-рано въ хранилките.

Въ последния периодъ отъ шесть недѣли до пълна зрѣлостъ даватъ смѣситѣ № 3 и № 5. Ако искатъ да ускорятъ развитието на пилетата, то единъ пжтъ на день даватъ тѣсто № 3. Освенъ това, още отъ началото пилетата трѣбва да получаватъ пѣськъ, дървени вжглища, черупки отъ миди, костено брашно и да се движатъ изъ хубаво обрасълъ съ треви дворъ и изобилно прѣсна вода. Необходимо е да се заставятъ пилетата да правятъ, колкото е възможно, повече движение, за да добиятъ по-голѣмъ апетитъ. Движението на пилетата по голата земя и на широко го изисква самата имъ природа.

Съобщава: Хр. Иринева.

Д-ръ С. Игнатовъ

Умиране на пиленцата въ яйцето.

Умиране на пиленцата въ яйцата е една загатка на природата, която човѣшкото разбираине още не е въ състояние да обясни. То се срѣща най-често при гължбитѣ и кошките. Положително, установено е, че се срѣща, както при искусственото люпене съ инкубатора, така и при естественото мжтене. Къмъ предразположението у разплоднитѣ птици трѣбва да се вземе като най-главна причина начина на храненето имъ. Понятно е, че лошо храненитѣ, а сжщо така и много затлъстѣлитѣ родители даватъ едно хилаво поколение. За това никога не трѣбва да се сешаватъ мно-

го стари, или много млади петли и кокошки, а трѣбва на стари кокошки да се остава младѣ, яровитѣ пѣтель и обратното, но въ последния случай, на двегодишни кокошки, пѣтель, който може да оплодява, който има пълно здраве и сила.

Едногодишни кокошки не подхождатъ за разплодъ, защото такива само въ много рѣдки случаи, могатъ да ни дадатъ ценни, силни и здрави пилета. Разбира се, че и тука както всѣко правило има изключение.

Второ важно условие е количеството на кокошкитѣ, опредѣлени за единъ пѣтель. Ако кокошкитѣ се държатъ въ тѣсенъ дворъ, на тѣзи отъ тежкитѣ раси, като виандота, плимутрока и др. да се смѣтатъ и оставатъ 5—6 кокошки на пѣтель. При лекитѣ раси италиянската, минорка, легхорнъ и пр. — не повече отъ 10 кокошки. Тамъ, кждето кокошкитѣ иматъ широкъ просторъ, тамъ може да се оставатъ на единъ пѣтель повече кокошки.

Трето условие, особено е важно за селското птицевъдство, кждето измиранията на пиленцата въ яйцата често бива масово, и трѣбва да диримъ въ родственното развъждане, което е и причината на дегенерация, на израждане на кокошкитѣ. Тукъ въ селския дворъ не е редкостъ да видимъ събрани въ едно птиче стадо и пребабата, и бабата, и маймата, и дъщерята и дѣдото и бащата и синътъ, кждето не се прави никакъвъ подборъ, като се остава най-красивъ петелъ колкото се може по-дълго време. Не сж редкостъ въ нѣкои отдалечени мѣста, въ нѣкои села всичкитѣ кокошки да съставляватъ една единственна родственна фамилия.

И нѣма какво да се чудимъ, че поколенията биватъ все по-слаби и по-слаби и че пиленцата умиратъ още въ яйцето.

Извѣстно е, че насаденитѣ презъ зимата яйца даватъ много малъкъ процентъ на люпене, което трѣбва да се обясни съ влиянието на времето върху оплодяемостъта и развитието на ембриото, на зародиша.

При люпенето съ инкубатора има още много други причини, които влияятъ върху яйцето и развитието на пиленцето.

Едно отъ най-важнитѣ условия, което трѣбва да се спазва, за да се намали или съвършенно премахне измирането на пиленцата въ яйцето, е да се постави люпенето при кокошкитѣ, колкото се може по близо до естественото, до това на дивитѣ птици.

Та и ние имаме случай да наблюдаваме при кокошки, които сж си направили сами пологъ, нгде скритъ изъ постройки и сѣновала, или подъ коша, да изкаратъ на бѣлъ свѣтъ пиленца съ отлично здраве и пѣргавина, излюпили всичкитѣ си яйца въ полога.

Както въ случая, така и при фазанитѣ, яребицитѣ, пѣдпѣдцитѣ, дивата патка и дивата гжска и пр. макаръ че яйцата сж изложени често на неблагоприятни атмосферни вли-

яния — нѣма измиранія на пиленцата въ яйцето, нѣма за-
пъртаци, а има 100% излюпване на здрави, силни, пѣр-
гави пиленца, респективно патенца и пр.

Тамъ, гдето се остави мжтачката въ нѣкой положъ, въ
долапче добре закрито изкопано въ земенъ брѣгъ, или кер-
пичения дуваръ и се остави сама тя да се грижи за храна и
вода, люпимостъта може да достигне 95—98% че и 100%,
когато други, които ежедневно се вдигатъ отъ птицевѣда отъ
полога, който е въ затворено помѣщение, за да се нахрани
тя и напои, резултатитѣ сж често много малки даже 0%.

Загадка, която въпреки това, че се загрѣватъ яйцата пре-
ди да се сложатъ подъ мжтачката, ламбирането на яйцата и
пр. пр. си остава загадка.

При всички тѣзи манипулации, при които се намѣсва чо-
въшка ржка, имаме само увреждане развитието на ембриото,
на зародиша и не е чудно вече измирането на пиленцата въ
яйцето.

По тѣсно може да се схване последното като вследствие
на това, че е нарушена обмѣната на газоветѣ въ яйцето,
както и влагата около него, въ въздуха.

Пиленцето диша въ яйцето, то има нужда отъ кислородъ,
а отдѣля вжглена киселина. При положъ на открито, това ста-
ва правилно, но въ помѣщение, въ затворена стаичка, която
не се вентилира добре, зародиша не може да получи нужд-
ното му количество кислородъ или не може да се отдѣли, да
излѣзе изъ яйцето излишната вжглена киселина и пиленце-
то се задушва.

Често пжти имаме много дебела ципа, която сжщо мо-
же да бжде причина за умирането на пиленцето въ яйцето,
щомъ и околния въздухъ е много сухъ, та се е изпарила мно-
го отъ водата въ яйцето и съ това сж нарушени условията
за по нататъшното развитие на пиленцето въ яйцето. Други
причини поменати и по-горе сж: малка жизнена сила въ пи-
ленцето отъ яйца, отъ много стари, или много млади
слаботѣлесни и болни кокошки и отъ аномалности въ
самото яйце, дебела черупка, отъ лоша мжтачка, много яйца
подъ нея и пр.

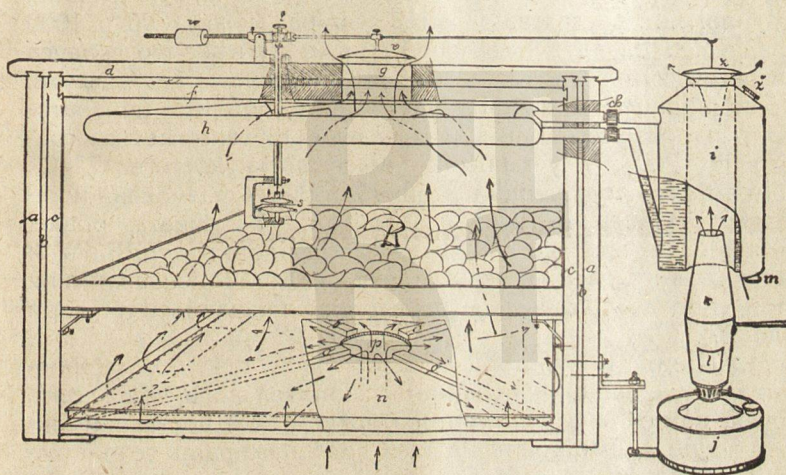
Мѣрки за отстранението за предпазване сж: подборъ на
родителитѣ — да останатъ като такива най-здравитѣ най-жиз-
нерадостнитѣ и носливи кокошки. Сжщо пѣтли съ сжщитѣ
качества отъ най-нослива майка. Спазваме казаното за въз-
растъта на кокошки и пѣтли. Подновяване на кръвта въ ста-
дото, близки до природата условия за развитие и животъ на
птицитѣ, излюпени по естественъ, или по искустденъ начинъ.

При естественното люпене полога да е на затулено мѣс-
то като се избѣгватъ затворенитѣ помѣщения за мжтене.

Здрава разнообразна храна.

Топловодни инкубатори.

Ако следиме развоя на 'птицевъдството въ страната, трѣбва да признаемъ, че интересътъ къмъ този стопански отрасълъ отъ година на година се пробужда все по-силно и по-силно. Това е едно явление въ нашия стопански животъ, което трѣбва само да ни радва, защото при днешнитѣ благоприятни пазарни цени на птичитѣ произведение, това започнато дѣло трѣбва да се канализира рационално, като се постави въ производствено отношение наравно съ това въ другитѣ страни, кждето птицевъдството е единъ отъ най-важнитѣ народни поминъци. Този резултатъ е възможенъ, само при ранното излупване на пилета, целесъобразния подборъ на носачкитѣ, щателна контрола, хигиениченъ курникъ и хранене.

Разрѣзъ на топоводенъ инкубаторъ

Значението на ранното лупене за успѣха въ птицевъдството е много голѣмо и се признава отъ всички. На време излупеното пиле се развива нормално и почва да носи т. е. да ни дава приходъ още презъ есенъта, продължава презъ зимата, когато ни дава така скъпитѣ и ценни зимни яйца, чийто цена е значително по-висока отъ тая на другитѣ. За да имаме, обаче, ранни носачки, нашитѣ усилия трѣбва да бждатъ: по-възможност по-ранно насаждане на яйца. Знайно е при това, че ранното насаждане на яйца подъ квачка не е винаги възможно, особено, когато пролѣтъта е студена и кокошкитѣ не сж се изнесли още. Така, че често пжти, а въ повечето случаи и винаги, нашиятъ успѣхъ е въ зависимостъ отъ желанието на кокошката да легне рано или късно. Съ появата,

обаче на усъвършенствувания типъ инкубатори (машини за лупене на пилета по искусствень начинъ) зависимостъта на птицевъда отъ желанието на кокошкитъ се премахна. И днесъ въ всички страни, кждето птицевъдството е рационализирано, птицевъда сади яйца тогава, когато пожелае.

Цельта на настоящето ни е да направимъ едно кратко описание на тази машина и работенето съ нея. За да избавимъ птицевъда отъ заблуждения, ще се постараемъ да го запознаемъ на кратко по-основно съ тази материя. Защото хвалбитъ и рекламйтъ на тази или онази фабрика често пжти могатъ да ни коштуватъ много нѣщо.

До скоро най-распространени и най-много употребяванитъ инкубатори сж били ония, които се отопляваха съ топълъ въздухъ. Посредствомъ топлия въздухъ, който преминава въ ламаринени тржби надъ яйцата, пространството се отоплява и то най-често отъ петролна ламба. Топлината на срѣдния ясенъ пламъкъ на газевата ламба варира между 800 и 1000 С° градуса. Въздухътъ надъ последния е съ нѣколко градуса по-хладенъ. Интересно е въ случая, топлината на въздуха, който циркулира въ тржбитъ на топовъздушнитъ инкубатори. Отъ направенитъ опити и изчисления съ термометъръ градуиранъ до 200 С° е установено, че сжщата достига 172 С°. Тржбитъ на топовъздушнитъ инкубатори сж фалцовани и независимо отъ това често пжти запойвани. Запойката, обаче, не е трайна и често се случва да се разтворятъ тржбитъ и пушека да влиза въ камарата върху яйцата. Тенекеджийския припой, споредъ съдържанието на олово и калай, се топи при 182 до 272 С°.

Модернитъ инкубатори, най-последния типъ, сж построени така, че топлината на ламбата отоплява вода, която пъкъ отоплява камарата въ инкубатора, кждето сж поставили яйцата за лупене. Топлината на тази вода намираща се въ тржбитъ възлиза на 58 — 66 С°. Отъ пръвъ погледъ се вижда, че топоводния инкубаторъ дава значително по-малка топлина отъ топовъздушния, чийто топливно количество трѣбва да бжде съ 107 С°, по високо, за да загрѣе сжщото пространство. Следователно, количеството на топлината при топовидния инкубаторъ е значително по-малко, умѣрено и близко до естественото излупване, което явно проличава отъ следното сравнение:

Топлината на водата въ тржбитъ или топливно количество, средно	65 С°.
Топлина нужна за лупене на яйцата	39.5 С°.
Разлика между топливното количество и нужната за лупене топлина	25.5 С°.

Платете си абонамента.

При топовъздушния инкубаторъ имаме следното положение:

Топлина на въздуха въ тржбитъ, или топливно количество, срѣдно	172 С°.
Топлина нужна за лупенето	39.5 С°.
Разлика между топливното количество и необходимата за лупене топлина	132.5 С°.

Това на пръвъ погледъ изглежда невѣроятнo, но фактъ въ който всѣки може да се убеди.

Понеже припоая при лепене на тржбитъ образува по-тъкога и мехури, които при пукването могат да разтворятъ тржбитъ, били тѣ топовъздушни или топоводни, послѣдствията сж тия, че въ топовъздушнитѣ инкубатори нахлуватъ петролни газове въ камарата, а въ топоводнитѣ почва да капе вода върху яйцата, която общо взета не е толкова опасна за яйцата. При това нека забележимъ, че добре прегледани преди монтирането бакърениѣ тржби надминаватъ по трайностъ, както цинковитѣ, така и желѣзнитѣ, каквито се употребяватъ за икономия отъ много фабрики.

Освенъ това, бакърениѣ тржби иматъ и тази изгода, че бакъра най-лесно пропуска топлината, не рждясватъ нито имъ вредятъ оксидатитѣ. Ето защо, споредъ гореизложеното, топоводния инкубаторъ съ медни (бакърени тржби заслужава предпочитание предъ топовъздушния такъвъ.)

И въвеждането въ почти всички птицевъдни станции както въ Америка, така и въ Европа т е. въ страни, ждето това дѣло по своето развитие е отишло много напредъ отъ птицевъдството у насъ, на топоводнитѣ инкубатори съ бакърени тржби не е станало току така, а има своитѣ причини и възъ основа на дългогодишни опити и практика.

Съ това ние съвсемъ не изказваме да подценимъ качеството на топовъздушнитѣ инкубатори, съ които има вече постигнати отлични резултати—лупимостъ на поставенитѣ яйца за лупене надъ 90%. Добрия резултатъ често зависи отъ качеството на яйцата за лупене. Лошитѣ яйца не могатъ да дадатъ какъвто и да е резултатъ, дори подъ квачка; следователно ние не бива да очакваме чудеса отъ инкубатора, защото долнокачественъ материалъ не може да ни даде добъръ резултатъ. Въ топоводнитѣ инкубатори, обаче, се забелезва винаги, единъ плюсъ въ процента на лупимостта, което се дължи изключително на действието на по-умѣрената, по-добре разпредѣлената и влажна топлина, загрѣваща яйцата.

Правилно е, ако държимъ по край количествеността и на качествеността на излупенитѣ пилета и се ржководимъ винаги отъ американската поговорка: „Не е важно, колко ще излупишъ, а колко ще отгледашъ и каква ще бжде тѣхната здравословностъ“. Отъ практика, знаемъ, че пилетата, излупени отъ топоводенъ инкубаторъ, сж по-тежки, по-пъргави и

се развиватъ винаги лесно и бърже, тъй както при естественото лупене. Това пъкъ се дължи на обстоятелството, че влагата е много по-благоприятна въ първия случай, което можемъ да изпитаме, като си поставимъ ржката и въ двата инкубатори, и се убеждаваме, че въздухътъ въ камарата на топовъздушния инкубаторъ е много по-сухъ и се нуждае отъ по-вече влага, което запича пилетата и умъртвява много отъ тѣхъ още въ черупката.

М. Ц. Цоневъ.

Презъ мартъ въ птицевъдния дворъ.

Въ началото на мартъ се започва съ насаждане на квачкитѣ. За тѣхъ най-подходяще место е онзи кѣтъ, който е спокоенъ съ равномерна, температура запазенъ, отъ влага и малко затъменъ. Най-подходяще и удобно гнѣздо за мжтене (пологъ) се прави отъ сѣно и малко ситна, мека слама. За мжтачки се избиратъ само кротки стари кокошки чито качества сж известни на стопанина. Въ случай, че желаемъ да си излупимъ скѣпи и ценни яйца, тогава непременно избираме стара и въ никой случай едногодишна квачка. Най-важното при естественото лупене е правилното разпредѣление на времето. Правило е всѣка сутринъ въ точно опредѣлено време да се взема мжтачката отъ гнѣздото, следъ което на отдалечено мѣсто ѝ се дава храна и вода. Въ сжщото време се почистватъ замърсенитѣ яйца съ хладка вода, а гнѣздото се посипва съ прахъ противъ паразити, ако се опасяваме отъ такива. Най-препоръчителни такива срѣдства сж варъ на прахъ или персийски прахъ за инсекти; последния се намира за проданъ въ всички дрогерии и аптеки. Съ това отстранение на кокошката отъ гнѣздото се цели провѣтряване на яйцата, което трае не повече отъ 15 минути. Само въ последнитѣ нѣколко дена провѣтрянето може да трае малко по-продължително.

Препоръчително е въ последнитѣ 18 и 19 дена да се попатятъ яйцата въ хладка вода, ако се страхуваме, че трудно ще се начупятъ черупкитѣ. При излупване на пилетата да се обърне най-сериозно внимание на последнитѣ, като ги предпазимъ отъ всѣкаквъ видъ паразити. За това въ този моментъ добре ще бѣде да се напрѣска мжтачката още веднѣжъ щателно съ прахъ. Целесъобразно е винаги да се насаждатъ едновременно две квачки, за да можемъ въ последствие да оставимъ пилетата само на **едната**. Това става при вечеръ, когато квачката не вижда и не може да забележи чуждитѣ пилета.

Въ първитѣ 24 часа пилетата не получаватъ никаква храна. Безсмислено е, обаче, да се продължи повече този гладъ. Редовно излупенитѣ пилета възприематъ безъ всѣкакви по-

следствия храната следъ тия 24 часа. Тази се състои отъ млѣко, булгуръ и жито.

Пѣсъчинки и камъчета сѣщо не трѣбва да липсватъ. Меката храна се състои отъ следната смесица:

- 25 части булгуръ отъ царевица
- 20 части житени трици
- 10 части булгуръ отъ овесъ
- 10 части рибено брашно
- 5 части млѣко
- 1,5 части кълцани дървени въглища
- 1 части чукани мидени черупки.

Въ първитѣ три седмици се храни по следния начинъ: 7 части смѣсена мекa храна и 3 части зърно, ако не се чувства по-голѣма нужда отъ белтъчини. Отъ четвъртата седмица се намалява всѣки две седмици меката храна, а се увеличава съ 1 частъ повече зърнена храна. По този начинъ младитѣ пилета на третия месецъ получаватъ 3 части мекa храна и 7 части зърно. Ония птицевѣди, които не могатъ да си послужатъ съ гореказаната смѣсица, могатъ да си избератъ друга такова, стига да не забравятъ, че младото пиле има голѣма нужда отъ бѣлтѣчини първоначално. Въ какво състояние да се дава храната суха или мекa (забъркана) това е единъ въпросъ неразрешенъ още. Безспорно, че меката (забърканата) храна е малко по-добра отъ сухата. Неудобството тукъ е, че влажната храна се много лесно разваля, — вкисва. Когато хранимъ съ влажна храна, необходимо е дневно да се дава сжщата 6 пжти, въ втория случай се даватъ ежедневно 3 пжти зърно и смѣсицата стои на разположение цѣлия день на пилетата. Малкитѣ пилета обичатъ извънредно млѣкото, когато нѣмаме възможность да имъ даваме млѣко, пресната вода не бива никога да липсва. Както и зеленината като такава се дава първоначално, кълненъ овесъ, а въ послѣдствие остатъци отъ салатa.

Ако отглеждането на пилетата става съ изкуствена майка, температурата въ първата седмица да не е по низка отъ 32 въ вътрешното пространство. Често да се смѣня постилката отъ слама и пѣсѣкъ и пази образцова чистота.

При естественото отглеждане най-важното е да се предпазва пилетата отъ паразити и болести. Да се посипватъ съ прахъ често по ония части, кждето се събиратъ паразититѣ и предпазватъ отъ болести, като не се пушатъ по влажната земя и трева. По-добре е да премахнемъ слабитѣ и недоразвити пилета, които сж носители на разни болести, отколкото да имаме 10 пилета повече, които винаги могатъ да се разболѣятъ.

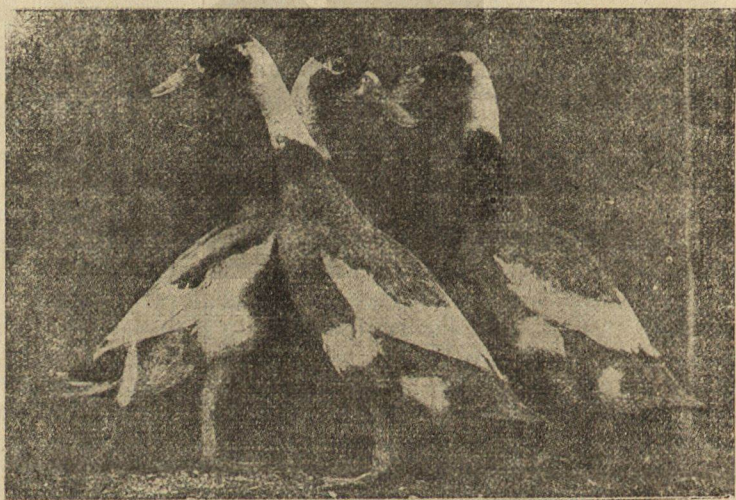
Храната презъ месеца на носачкитѣ оставя сжщата съ тази само разлика, че се дава по-малко царевица. Следъ като пилетата порастнатъ, прибѣгваме къмъ по-ефтината зърнена храна. Носливостъта презъ мартъ е 17—19 яйца на носачка.

С. М. Лукановъ.

Индийска бѣглива патица.

Произхождението на тази пача раса е спорно. До като едни твърдятъ, че тя е пренесена отъ Индия, други ѝ препи-сватъ европейски произходъ.

По формата на тѣлото и начина на ходенето си индийската бѣглива патица се твърде много отличава отъ другитѣ пачи раси. Тя има дълго цилиндрическо тѣло, което държи почти право. Краката ѝ сж поставени твърде назадъ на тѣлото, на което се и дължи правата му постановка. Хо-да на индийската бѣглива патица прилича по-вече на тичане. При движението си тя не се люшка, както това се наблюдава при патицитѣ отъ другитѣ раси. Шията ѝ е дълга, изправена. Главата ѝ е почти голѣма, ржбеста. Клюна ѝ е сравнително голѣмъ, жълтъ съ зеленикави петна. Последнитѣ липсватъ при черната индийска бѣглива патица. Клюна и челото образуватъ права линия.

Индийски бѣгливи патици.

Оперението е сиво-жълтеникаво, бѣло, и въ рѣдки случаи черно. Най-често, обаче, горнитѣ цвѣтове сж примѣсени.

Индийската бѣглива патица се отличава съ извънредно живия си темпераментъ. Тя е много пѣргава и подвижна и затова може да се развъжда съ успѣхъ, само когато има на разположение обширни пространства, пасища или ливади, по които да се движи свободно.

Тя се брои къмъ най-носливитѣ пачи раси. Презъ годината снася срѣдно 200 яйца, съ срѣдно тегло 60—80 гр. Че-

рупката на яйцето съ жълтеникавъ или зеленикавъ цвѣтъ. Въ последно време има регистрирани случаи, при които еденични екземпляри сж снесли надъ 300 яйца годишно. Индийската бѣглива патила е сравнително скорозрѣла; на възраст $4\frac{1}{2}$ месеца, тѣ вече пронасятъ.

Месото имъ е добро, но малко. Патокътъ тежи срѣдно $2-2\frac{1}{2}$ кгр., а патката, до 2 кгр.

Не сж много взискателни при отглежоането имъ. Могатъ да се развъждатъ съ успѣхъ и безъ вода, но въ замѣна на това трѣбва да имъ се дадатъ на разположение просторни пасища или ливади, макаръ и долнокачествени.

Патцата е лоша мжтачка и затова най-добре е яйца да излюпва, но да се поставятъ подъ кокошка или пуйка.

М. Ц. Цоневъ.

Гжскитѣ.

Отъ доста голѣмо значение при развъждането на гжскитѣ е възрастта или по-право зрѣлостта на екземпляритѣ, които сме оставили за **разплодъ**. Отъ едногодишнитѣ гжски ние не можемъ да добиемъ здрави и добри поколения. Най-добри резултати получаваме отъ птици преминали трето годишна възраст. Гжскитѣ се развиватъ бавно и въ противовесъ на кокошкитѣ и др. дом. птици достигатъ доста висока възраст. Не е „чудо“ да срещнемъ 50, 60 дори 70 годишни гжски. Това сж прочие изключения, защото човѣкътъ още въ ранната възраст онема живота на сжщитѣ, което е съвсемъ правилно, обаче добри и здрави **гжски** не бива да се колятъ много рано! Гжскитѣ запазватъ своята продуктивностъ до 11-12 годишна възраст. Мжжкия, обаче, не бива да се оставя по-старъ отъ 7-8 години. Отъ голѣмо значение за подържане жизнеспособността на гжскитѣ е сжщо така храненето и гледането. Добро пасище и не въ изобилие друга храна сж вече благоприятнитѣ условия.

Гжскитѣ се опознаватъ много бавно, ето защо добре е, още при есенята да съберемъ тия гжски, които сме оставили за развъждане, за да прекаратъ цѣлата зима наедно. Между другото ще забележимъ, че гжскитѣ не сж глупави животни, а напротивъ иматъ много добри и благородни качества. Тѣ сж паметливи и привързани къмъ своя господарь. Гжскитѣ живѣятъ **две по две** споредъ природата си, ние хората ги обаче принуждаваме да се привикнатъ на другъ начинъ на живееене. Обикновено на единъ гжсакъ се оставятъ 6 или повече гжски, но често пжти ние сме изненадани съ лоши резултати — много свѣтли и неоплодени яйца. Това се дължи на обстоятелството, че гжсакъ пренебрегва нѣкои отъ гжскитѣ! Най-

добри резултати при лупенето получаваме въ случай, когато не отиваме противъ природата на гжскитѣ: една мъжка и една или най-много **две женски**.

Ако желаемъ да насадимъ старата гжска, погрижваме се своевременно за удобно и неоспокоявано мѣсто, което да облагодприятствува мътенето. И, понеже гжскитѣ мътятъ тамъ, кждето носятъ, още при пронсянето ние трѣбва да имъ създадемъ подходящото мѣсто, за да не става въ последствие нужда да ги насаждаме другаде, защото това е трудно и безцелно робство! Необходимо е да се съблюдава технитѣ природни качества и навици, ако желаемъ добъръ успехъ!

Лупенето на гжшитѣ яйца трае 30—31 день. Много често малкитѣ се излюпватъ **неравномѣрно**, така, че докато се излюпатъ окончателно всичкитѣ, минава много време. Това се дължи на различната възраст на яйцата. Когато мътачката е буйна и неспокойна, за да предпазимъ малкитѣ отъ смазване, щомъ сжщитѣ се излюпатъ и **изсъхнатъ**, обезателно трѣбва да ги приберемъ на топло въ една кошница. А когато тя е кротка, добре е да не се безпокои много, само въ случай, когато ще трѣбва да се взематъ черупкитѣ и прочисти гнѣздото. Понеже черупкитѣ на гжшитѣ яйца сж дебели и твърди, пропукването на сжщитѣ отъ малкитѣ става много трудно. За това мнозина препоръчатъ, особено при горещо време, да се напрѣсква околорвръстъ гнѣздото съ малко вода. Когато пъкъ мътачката не е въ гнѣздото, можемъ да напрѣскаме яйцата съ хладка вода. Гнѣздата за мътене се правятъ винаги на земята, заради влагата.

Често пжти малкитѣ виждатъ много голѣма трудностъ при излизането отъ черупката. Въ такъвъ случай стопанина не бива да се **престарява**, нито да акушерствува. Въ такива случаи една капка хладка вода е достатъчна да помогне. Следъ това яйцето се поставя веднага подъ мътачката съ пропукнатия връхъ нагоре. Когато яйцето се е пропукнало, за да ускоримъ излупването, внимателно откъртваме едно парченце отъ черупката. Не появили се на това мѣсто кръвь, това е признакъ, че малкото е готово да се излупи. Тогава стопанина потапя една мека кърпа въ гореща вода до такава степенъ, че да може да се търпи отъ ржката. Взема бърже въпросното яйце и го обвива въ кърпата. Следъ като яйцето престои 2 или 3 минути поставя се бърже наново подъ мътачката съ напуканата частъ нагоре. Почти винаги следъ тази операция младото гжсе ще се излупи много лесно и бърже.

Младитѣ гжсета иматъ нужда отъ сочно и зелено пасище, иначе отглеждането е немислимо. Наржбената клюна на гжскитѣ е пригодена за пасене на трѣва и затова тѣ сж преди всичко тревопасни птици.

Въ следующия брой ще кажемъ нѣколко думи за отглеждането на младитѣ гжски.

Ив. Добревъ.

Да премахнемъ лошитѣ носачки на време.

Една отъ най-важнитѣ работи на добросъвестния птицевъдецъ, който желае да има максимумъ доходъ отъ своитѣ птици, е да селекционира или, по-скоро казано, да подбере своето птиче стадо отъ всички ония птици, които или никакъ не снесатъ или снесатъ толкова малко, че сж тежестъ на останалитѣ птици. Тия паразити трѣбва на всѣка цена да се отстранятъ по това време, защото пазаря за кокошки презъ този сезонъ е най-благоприятенъ.

Доказано е отъ многото опити, направени въ чужбина, че носачки, които до края на м. мартъ не сж снесли 40-50 яйца не ще бждатъ добри и носливи. И за това подържането имъ е абсолютно безсмислено. Познатата теория на англичанитѣ, че добритѣ носачки трѣбва да снесатъ отъ 1 октомврий до 31 декемврий 30 яйца се потвърди и отъ птицевъдитѣ въ останалитѣ страни. За съжеление обаче у насъ въ това отношение не знаемъ да е направено нѣщо. Така, че намъ не оставя нищо друго, освенъ да възприемемъ горната максима, като кажемъ, че кокошки, които до края на мартъ не сж снесли 40 яйца, сж лоши носачки. Целта на настоящето ми е да дамъ въ кратце добритѣ и лоши признаци на носачкитѣ, които трѣбва да ни ръководятъ при тѣхното подбиране.

Важни признаци за познаване на

добри носачки		лоши носачки
подвижна и кротка	темпераментъ	плаха и дива
тѣсна	глава	дебела
голѣмъ, правилень,	гребень	малкъ, бледъ и зър- нестъ
лъскавъ и коравъ		бледи и потънали
живи, изпъкнали	очи	желтъ
бѣлъ	очень прѣстенъ	жълти
бѣли	менгуши	жълта и дебела
бѣла кжса и сплескана	клюна	жълти и груби
нежни и гладки	крака	
кжси, поради посто- яното ровене	прѣсти	дълги
бѣлъ, голѣмъ и влаженъ	астеръ	жълтъ, малакъ, гра- павъ и сухъ
широкъ и равенъ	грѣбъ	тѣсенъ и превитъ
мека и еластична	кожа	слабо - подвижна по- ради тлъстинитѣ
леко редко	оперение	извънредно гъсто

Нека забележимъ, че обезцветяването на клюната и краката важи само за раситѣ съ жълта кожа и настъпва съ течение на времето. Така че съ започване на носливостта ние не можемъ да мислимъ, че добрата носачка трѣбва да има свѣтълъ клюнъ.

Съюзенъ и кооперативенъ животъ.

БЪЛГАРСКИ ПТИЦЕВЪДЕНЪ

СЪЮЗЪ — СОФИЯ.

№ 88

София 1 мартъ 1929 год.

—о—

До Птицевъднитѣ дру-

жества и клубове въ страната.

Г-нъ Председателю,

Управителниятъ съветъ, възъ основа чл. 24 отъ Съюзния уставъ, реши да свика на 7 и 8 апривъ т. г. въ София I редовенъ конгресъ, на който да бжде разгледанъ следния дневенъ редъ:

1. Отчетъ на Управителния съветъ и Контролна комисия.
2. Освобождаване отъ отговорностъ Управителнитѣ тѣла.
3. Измѣнение на устава.
4. Приемане образецъ уставъ за основаване птицевъдни дружества.

5. Избиране нови управителни тѣла.

6. Реферати: а) Родното птицевъдство и пжтища за повдигането му, отъ професоръ Г. С. Хлѣбаровъ. б) Болести по домашнитѣ птици и мѣрки за ограничението имъ отъ Д-ръ С. Игнатовъ.

Предъ видъ важността на дневния редъ налага се на конгреса, да бждатъ представени всички дружества и клубове въ страната.

Съобщавайки Ви това умоляваме Ви, Г-нъ представителю, да наредите следното:

1. Да се изготви годишенъ отчетъ за дейността ни дружествотъ Ви, който удобренъ отъ общото събрание, да бжде изпратенъ въ София на Управителния съветъ най-късно до 25 мартъ т. г.

2. Да свикате общо събрание на дружественитѣ членове, на което:

а) Да се вземе решение за влизане на дружеството Ви членъ въ съюза, ако това до сега не е сторено и протоколното решение изпрати въ съюза ведно съ устава на дружеството. Дружествата, на които устава е утвърденъ отъ Управителния съветъ, нѣма да изпращатъ устава въ съюза.

б) Да се избератъ делегати за конгреса. Съгласно чл. 33 отъ съюзния уставъ, дружествата могатъ да изпрататъ следнитѣ делегати: 2 — за дружества до 30 члена; 3 — за дружества до 50 члена; 4 — до 100 члена; и по единъ делегатъ за всѣки 50 или дробъ отъ 50 члена за дружества повече отъ 100 члена. Птицевъднитѣ кооперации иматъ право на 2 делегати.

На конгреса могат да присъстват и гости, които заедно с делегатите ще пътуват по Б. Д. Железници с 50% намаление.

За да можем ви изпрати на време уведомление за пътуване с 50% намаление, молимъ съобщете веднага, от колко уведомления се нуждаете.

Конгреса ще заседава въ салона на Търговската и Индустриална Камара — задъ Народния театър.

Съ поздравъ:

за Български Птицевъденъ Съюзъ

Председателъ: Професоръ Г. С. Хлѣбаровъ.

Секретаръ: П. Шоповъ.

Кара-Ачското Птицевъдно дружество „Минорка“, Балбунарска околия, на 4 февруарий т. г. има общо годишно събрание съ доста важенъ дневенъ редъ, на което сж присъствували почти всички членове. Между друго е измѣненъ и допълненъ дружествения уставъ въ съгласие съ съюзния таквъ, който се изпрати по принадлежностъ за утвърждение. Събранието одобри единодушно дейността и отчета за изтеклата година на Управителния съветъ и избра миналогодишния съставъ наново, който отъ своя страна разпредѣли длъжностите както следва: за председателъ досегашния таквъ Пейчо Кондевъ — Секр.-бирникъ, за подпредседателъ Петко Стойчевъ, за секретаръ-касиеръ досегашния таквъ Михаилъ Найденовъ — писаръ и членове: Цачо Велевъ и Райко Минковъ.

Дружеството е приключило годината съ 24 редовни членове и следния бюджетъ за изтеклата 1928 година: **приходъ** 3910 лева, **разходъ** 296 лева и **наличностъ** 3614 лева. Гласуванъ е бюджета за 1929 година: **приходъ** 21050 лева, **разходъ** 10288 лева и **излишъкъ** 10762 лева.

Въ това събрание всички въпроси се разискваха съ най-голъма заинтересованостъ и дълбоко съзнание. На край се изисква пожелание за активно работене въ дадените насоки и преуспѣване въ подобрене родното птицевъдство.

с. Кара-ачъ 4. III. 1929 г.

Съобщава: секр. касиеръ: Михаилъ Найденовъ.

Птицевъдци!

Посетете масово I-я редовенъ конгресъ на 7 и 8 априлъ въ София. Поискайте уведомление отъ редакцията или съюза.

Хр. Шоповъ — Мир. Сждия

Балбунаръ.

Какъ да образуваме Птицевъдно Д-во.

1) Всѣко дружество, което преследва идейна целъ, за да действува законно въ страната, трѣбва да има утвърденъ уставъ отъ Министерството на Вжтр. Работи, за разлика отъ кооперативнитѣ, акционернитѣ и др. дружества съ материални цели, чиито устави се утвърдяватъ и регистриратъ отъ съответния Окръженъ Сждъ.

2) За да бжде утвърденъ устава на новото птицевъдно д-во, последния трѣбва да се гласува и приеме отъ общото учредително събрание на дружеството, което трѣбва да има най-малко 7 члена.

3) Така изработения и приетъ отъ Учред. Събрание уставътъ ведно съ учредителния протоколъ и списъка на членоветѣ на Управителния Съветъ и Контр. Комисия съ обозначение длъжността на всѣки единъ членъ се изпраща въ 2 еднообразни екземпляра до **Българския** Птицевъденъ Съюзъ — София — Площадъ Славейковъ № 6 за утвърждение.

Преписитѣ трѣбва да бждатъ надлежно завѣрени отъ Управ. Съветъ на дружеството.

4) Управителния Съветъ на Б. П. Съюзъ, преглежда изпратения уставъ, дали е въ единностъ съ тоя на Съюзния, утвърждава го и го изпраща на съответното Министерство за утвърждение.

5) Следъ утвърждение не устава единия екземпляръ, завѣренъ и утвърденъ ведно съ Учредителния протоколъ, се повръщатъ обратно въ дружеството, когато то може вече да функционира.

6) За всѣка промѣна въ Управ. Съветъ на дружеството трѣбва да се съобщава въ срокъ отъ 15 дена на Б. П. Съюзъ.

7) Въ края на всѣка отчетна година дружеството е длъжно да изпраща до Б. П. Съюзъ преписъ отъ отчета съ сведение за приходитѣ и разходитѣ на сжщото.

8) Всички книжа по образуването и утвърждаването на устава не се обгербватъ по членъ 47 гр. XX п. 25 З. Г. Н.

9) Когато дружествата притежаватъ имоти, които не могатъ сами да експлоатиратъ, а трѣбва да ги отдаватъ подъ наемъ, отдаването подъ наемъ може да стане само на търгъ, съгласно постановленията на Закона за Бюджета, Отчетността и Предприятията. За целта се изработватъ поемни условия, възъ основа на които се произвежда търга. Поемнитѣ условия и тръжния протоколъ се утвърждаватъ отъ Упр. съветъ или общото събрание на дружеството, споредъ както е казано въ дружествения уставъ. Обявитѣ за търговетѣ, се публикуватъ въ Държавенъ вестникъ **обезателно**.

10) Въ Учредителното събрание съ държи следния протоколъ:

Протоколъ

№ 1.

Днесъ 192...год. поименованитѣ жители на , а именно: (на брой най-малко 7) се събрахме за основаване на птицевъдно дружество.

Председателското мѣсто се зае отъ , избра се за секретаръ на събранието и за свидетели: 1. и 2. , които да преподпишатъ протокола на събранието.

Следъ като се констатира нужното число учредители, събранието се обявя за учредително и реши: да се основе Птицевъдно дружество въ

Прочѣте се приложения къмъ този протоколъ уставъ, който се прие отъ събранието.

Следъ това чрезъ тайно гласоподаване се избраха за управителенъ съветъ: 1., 2., 3., а за контроленъ съветъ: 1., 2. и 3. и т. н.

Управителния съветъ отъ своя страна избра за председателъ , за подпредседателъ и за секретаръ-касиеръ , а контролния съветъ: за председателъ и за членове: 1. и 2.

Председателъ на Учр. Събрание:

Секретаръ:

Свидетели: (1.
(2.

Държавни стопанства, въ които се отглеждатъ расови птици и продаватъ яйца.]

1. ИТАЛИАНКА ЯРЕБИЧНА: Конезаводъ Клементина, край гр. Плѣвень; Образцовъ чифликъ, край гр. Русе; Земледѣлско у-ще въ с. Борушъ—Гор. Орѣховско, Земледѣлско у-ще Кнежа, Централна Птицевъдна Опитна станция — София.

2. МИНОРКА: Централна станция—София, Депа за мъжки разплодници край гр. Пловдивъ, Ст. Загора, Кая-бурунъ и Хасково.

3. ПЛИМУТЪ-РОКЪ: Централна Опитна Птицевъдна станция — София, Земледѣл. у-ще—Видинъ, Разсадника — гр. Севлиево и Кула.

4. ВИАНОДОТЪ: Централната Опитна Птицевъдна станция — София, Дѣвическо у-ще въ Д. Джбникъ и Айтосъ.

5. РОТАЙЛЕНДЪ: Централна Опитна Птицевъдна станция—София.

6. ПЕКИНСКИ ПАТИЦИ: Земледѣл. у-ща въ Садово, Образцовъ чифликъ, с. Борушъ — Гор. Орѣховско, Орхане и Видинъ; Депо за коне — Пловдивъ.

7. КАКИ КАМБЕЛЪ ПАТИЦИ: Дѣвич. Землед. у-ще—Т. Пазарджикъ

8. ТУЛУЗКА ГЖСКА: Земледѣлски училища въ с. Борушъ — Гор. Орѣховско, Видинъ, Кая-бурунъ, Ст. Загора, Кюстендилъ и Садово.

9. ЕМДЕНСКА ГЖСКА: Образцовъ чифликъ край гр. Русе.

Министерството на Земледѣлието и Д. И., вследствие постѣпкитѣ на Управ. съветъ на съюза е наредилъ до държавнитѣ стопанства при продаване на яйца да иматъ предимство организиранитѣ въ д-ва птицевъди.

Йосифъ Шерцелъ - София

ПРЕДСТАВИТЕЛЪ НА ФИРМАТА ЛИСКА & ВОНКА

Фабрика за инкубатори — Ухринѣвъсь

ул. „Богомилъ“ № 25. Телефонъ №2738.

Постояненъ фабриченъ складъ

на всѣкакви уреди за отглеждане и развъждане на всички домашни птици и животни, уредба на модерни птицевѣдни дворове и стопанства въ всѣкакви размѣри за расово и индустриално птицевѣдство.

Инкубатори, изкуствени майки, машини за гойни капсули, апарати за гушене, контролни гнезда, автоматични хранилки и водопойки, костомѣлки, трѣворезалки, цвеклорезалки, сламорезалки, ярмомелки, апарати за поникване на зърнени храни, крилни щипки, контролни нумерирани прѣстени, планове за модерни американски курници и др. Костено брашно, порцеланови и камфорови полози, усилвателни дезинфекциозни сръдства и пр.

Яйца за разплодъ.

ОТЪ МѢСТНАТА ПОДОБРЕНА КОКОШКА

раса **ТУЗИТА**

Всичкитѣ носачки сж 2 годишни.

Клопатъ № № 26 — 38 — 40 — 44 — 57
год. носливостъ 211—241—227—222—249 = 10 лв. яйцето

Неклопатъ № № 35 — 49 — 66 — 68
носливостъ 206—227—192—204 = 15 лв. „

Хибриди Легхорни № № 81 — 82
неклопатъ 182 — 222 = 15 лв. „

Родоначалници Алфа—15Г—16Г—17КО—1Т
на стадото=3 год.—134—184—151—170—137 = 20 лв.

Скорозрѣли № № 1 — 5 — 6 — 9
пронасятъ преди 155—172—161—183 = 15 лв. яйцето

5 м. възраст

Забележка: 1. Поржчки предплата, солиденъ амбалажъ, франко куповача, по равно бройки-яйца отъ дадена група.

2. Стадото не е изравнено въ оперение. Перя не продавамъ, а висока носливостъ.

П. Д. КЪРШЕВЪ с. Миндя — Еленско.

Петли и яйца ФАВРОЛИ

продава КОСТА ТО-
ДОРОВЪ—Плѣвень.

КОСТЕНО БРАШНО

продава винаги прес-
но бюро „ФЛОРА*—
Плѣвеевъ по 12 л. кгр.